

Matkustaja-alus Per Brahe ilman radiosähköttäjää.

Sillääikaa kun Lontoossa parhaillaan pidetävässä ihmishengen turvaamista merellä koskevassa kansainvälisessä konferenssissa — jossa m.m. Suomikin on edustettuna — pohditaan keinoja merenkulun turvallisuuden tehostamiseksi ja nykyisin voimassa olleiden turvallisuusmääräysten kiristämiseksi, ovat maamme viranomaiset myöntäneet suomalaiselle matkustaja-alus Per Brahelle erivapauden radiosähkötyslaitteiden pitovelvollisuudesta.

Laivojen radioasemista v. 1943 annetun asetuksen mukaan merenkulkuhallituksella on oikeus, posti- ja lennätinhallitusta kuultuaan, vapauttaa suomalaisen matkustaja-aluksen velvollisuudesta pitää radiosähkötyslaitetta mm. siinä tapauksessa, ettei alus etene lähimmästä maasta 20 mpk kauemmaksi, jolloin aluksessa kuitenkin tulee olla radiopuhelin. On kuitenkin huomattava, että tähän asti ovat kaikki suomalaiset matkustaja-alukset, jotka liikennöivät Tukholmaan, olleet varustetut radiosähkötyslaitteilla, joita hoitaa kansainvälisen radiosähkötäjätutkinnon suorittanut henkilö. Niinpä ei aikaisemmin esim. Bore I:lle tehdystä anomuksesta huolimatta myönnetty erivapautta radiosähkötyslaitteiden pitovelvollisuudesta, vaikka Bore I voi ottaa yhteensä vain noin 250 matkustajaa, kun Per Brahe, jolle nyt erivapautus on myönnetty, voi ottaa lähes 500 matkustajaa. Vertailun vuoksi mainittakoon tässä vielä Tukholman liikenteessä nykyisin olevien suomalaisten matkustaja-alusten bruttovetoisuus: Wellamo 2024, Bore I 798, Nordstjernan 782, Per Brahe 743 ja myöhemmin samalle linjalle tuleva Oihonna 1060 bruttorekisteritonnia.

Saamamme tiedon mukaan on posti- ja lennätinhallitus p.o. erivapautusanomuksesta antanut merenkulkuhallitukselle myönteisen lausunnon, jota se on perustellut m.m. sillä, että Per Brahe on pieni laiva. Kuten ylläesitetystä selviää, ovat Bore I ja Nordstjernan jokseenkin samankokoisia kuin Per Brahe, viimeksimainitun voidessa ottaa melkein kaksi kertaa niin paljon matkustajia kuin Bore I. Kun posti- ja lennätinhallitus on aikaisemmin erittäin jyrkästi ollut p.o. erivapautusten myöntämistä vastaan, tuntuukin siltä, että tässä tapauksessa muut kuin asialliset syyt ovat aiheuttaneet kannanmuutoksen. Merenkulkuhallitus, jolle erivapautuksen myöntäminen radiosähkötyslaitteiden pitovelvollisuudesta lopullisesti kuuluu, on samoin aikaisemmin suhtautunut kielteisesti Tukholman linjalla liikennöiville matkustaja-aluksille haettuihin radiolaitteita koskeviin erivapautusanomuksiin, joten nyt tehty päätös asiassa vaikuttaa harkitsemattomalta.

Radiopuhelinta hoitaa aluksessa joko päällikkö tai perämies. Turvallisuusnäkökohdat huomioonottaen ei radiopuhelin laivassa koskaan — jo yksistään teknillisistä syistä johtuen — vastaa radiosähkötyslaitteiden antamaa varmuutta radioyhteyksien saamisessa. Varsin kuvaavana esimerkkinä tästä palautettakoon mieliin suomalaisen s/s Vestan tuhoutuminen tammikuun 14 päivänä 1945 juuri samoilla vesillä missä Per Brahekin joutuu liikkumaan. Kun laiva onnettomuudesta jälkeenpäin saatujen tietojen mukaan upposi noin puoli tuntia sen jälkeen kun se alkoi kallistua, olisi radiolaitteilla ehditty varsin hyvin ottaa yhteys joko aivan lähellä sijaitsevaan ruotsalaiseen rannikkoasemaan tai myöskin suomalaisiin aseisiin, jolloin pelastustoimiin olisi voitu ryhtyä viipymättä ja ainakin laivan henkilökunnalle olisi apu saatanut ehtiä ajoissa. Tässäkin tapauksessa moni merimies menetti henkensä juuri sen vuoksi, ettei apua, jota olisi ollut

SR:n uusia jäseniä.

Viime huhtikuun 24 päivänä päättyneiltä kansainvälisiltä radiosähkötäjäkursseilta valmistuneet seuraavat 39 radiosähkötäjää on samalla päivämäärällä hyväksytty Suomen Radiosähkötäjälitto r.y:n jäseniksi:

	Jäs. nr.
Aarnio, Seppo Ilmari	531
Berndtson, Åke Waldemar	532
Eskola, Pentti Kalevi	533
Heiniö, Eero Johannes	534
Hovinmaa, Pentti Johan	535
Huhtinen, Heikki Ilmari	536
Hämäläinen, Leo Olavi	537
Härmä, Erkki Juhani	538
Järvelä, Aimo Artturi	539
Järvi, Jouko Juhani	540
Karhio, Olli Päiviö	541
Kinnunen, Arvo Einar Pietari	542
Lehtonen, Raimo Antero	543
Lemberg, Pontus Raimond	544
Liikkanen, Jorma Tapani	545
Lindell, Heimo Henrik	546
Lindström, Kaj Artur	547
Lumio, Toivo Verner	548
Luoto, Taisto Olavi	549
Mervi, Pohto Ilmari	550
Nojomaa, Antti Robert	551
Nuotio, Tarmo Pellervo	552
Pasanen, Esko Matias	553
Poijärvi, Arvi Poppeli	554
Poutiainen, Väinö Severi	555
Rasinkoski, Aulis Herbert	556
Ruusunen, Jaakko Antero	557
Salokangas, Erkki	558
Silmunen, Tauno Armas	559
Sjöberg, Rolf Erik Jerker	560
Särkisilta, Paavo Olavi	561
Tolonen, Jorma Aukusti	562
Tuominen, Yrjö Nikolai	563
Tuovila, Olavi Einar	564
Turunen, Yrjö Gunnar	565
Vanhanen, Oiva Kalevi	566
Westrén Doll, Bengt Erik Johannes	567
Virtanen, Eero Rudolf	568
Yletyinen, Harry Einar	569

aika lähellä saatavissa, oltu edes pyydetty. On sanomattakin selvää, ettei aluksen päälliköllä, joka radiopuhelinta aluksessa tavallisimmin hoitaa, ole onnettomuuden sattua aikaan ryhtyä radioyhteyksien ottamiseen, koska hänen on jatkuvasti seurattava yleistilanteen kehitystä laivalla.

Kun lisäksi minavaara merellä on edelleenkin olemassa ja kun Per Brahe, kuten kaikki muutkin Helsinkiin liikennöivät alukset, joutuu käyttämään ulkoreittiä Porkkalan vuokra-alueen sulkemisen johdosta, ja kun laiva ottaa lähes puolituhatta matkustajaa on todella käsittämätöntä, että alukselle on voitu myöntää erivapautus niinkin tärkeästä turvallisuusvälineestä kuin mitä radiosähkötyslaitteet ammattisähkötäjän hoitamina ovat. Ylläesitetystä syistä on Per Brahelle myönnetty erivapautus radiosähkötyslaitteiden pitovelvollisuudesta saatava viipymättä peruutetuksi.

E. K.